

og 'at jeg i allerhøieste Grad anseer Jernbanerne for at være af Vigtighed for vor materielle Udvikling, saa at det aldrig kunde falde mig ind at stille mig paa et saadant Standpunkt. Jeg kan derfor heller ikke finde, at den Bemærkning er rigtig, som kom fra den ærede Folkethingsmand, som sidst havde Ordet, at vi, der nu paa dette Standpunkt modsætte os Loven, stode i den Formening, at Danmark ikke var mægtigt at bære et Jernbaneanlæg, der kostede 8 Millioner. Arbejdet skal jo ikke begynde i dette Aar, og den væsentligste Grund til at vente med Loven til næste Aar er netop den Omstændighed, som blev anført af den høitærede Minister selv, at man ikke agtede at begynde og ikke kunde begynde paa Noget førend næste Aar. Der kan derfor heller ikke være Tale om at gaae ind paa den Udvei, som den ærede sidste Taler foreslog, at man hellere end nu at modsætte sig Loven, skulde slyde det Tidspunkt ud, inden hvilket Arbejderne skulde være tilendebragte, thi dette svarer ikke til vor Hensigt. Det er maaskee en complet Misforstaaelse af vor Stilling, — maaskee noget Andet —, der ligger til Grund for, at man gjør saadanne Bemærkninger. Jeg anseer det ogsaa for en uheldig Bemærkning af den høitærede Minister, naar han vilde vende min Bemærkning om, at vi tidsnok kunne tage Beslutningen om Udførelsen af Arbejdet, derhen, at det var tidsnok at opgibe Arbejdet, eller, som han siger efter det trykte Foredrag: „naar det virkelig viser sig, at vor finansielle Stilling bliver saa uheldig, at vi ikke kunne bære dette Arbejde.“ Det er altsaa den høitærede Ministers Tanke, at vi vel kunne begynde eller forberede os til at begynde, men dersom Forholdene blive saaledes, at vi ikke kunne fortsætte Arbejdet, kunne vi opgibe det. Men jeg vil spørge den høitærede Minister, om ikke halvgjort Arbejde er værre end slet intet? Den høitærede Minister var bange for det Rentetab, som vi skulde paa- drage os ved at begynde paa Bygningen af Esbjerg Iverbane samtidigt med at anlægge Esbjerg Havn, naaget Banen er væsentlig nødvendig for, at Havnen kan stables, som jeg har tilladt mig at bevise, og han har nævnt dette Rentetab, naaget det dog alligevel maa indtræde en anden Gang, naar man begynder paa

at bygge denne Bane; men det Rentetab derimod, der muligen kunde opstaae derved, at man forlød et halvgjort Arbejde, tog den høitærede Minister aldeles intet Hensyn til. Jeg maa i det Hele tillade mig at bringe i Erindring, at der for mig var to Hensyn, der gjorde sig gjældende, da jeg tilraadede at vente med denne Sag. Det ene var Hensynet til Kællfølgen af de Arbejder, der skulde foretages, idet jeg bestandig maa fastholde den Formening, at det er naturligt, først at begynde paa Fortsættelsen af Banerne i det sydlige Sjælland og navnlig at anlægge Iverbanen først. Vi maae derfor, mener jeg, vente, indtil vi klart kunne oversee, om der er nogen Mulighed for at gjøre et andet Valg med Hensyn til Anlægget af Iverbanen end det Valg, der nu staaer os aabent. Det andet Hensyn, som jeg har taget, er det finansielle Hensyn, og det er tilstrækkeligt klart præciseret af den høitærede Minister, at jeg har udtrykt det saaledes, at man kunde vente til den finansielle Stilling var klarere. Det er derfor heller ikke rigtigt, hvad der er blevet anført af den ærede Ordfører imod mig og flere Andre, at vi ville have Vestbanen førend Havnen. Derfor har jeg aldrig taget Ordet. Jeg er gaaet ud fra, at vi bør have Havnen og at vi bør have Iverbanen samtidigt med Havnen, men det er lige urimeligt i mine Tanker saavel at anlægge det Ene som det Andet først. Det er Arbejder, der meget godt kunne begyndes paa een Gang, og jeg skal tilføie endnu een Grund, hvorfor de maae begyndes paa een Gang, nemlig fordi man ikke kan begynde Anlægget af Esbjerg Havn, uden at anlægge Veie dertil, idet der, som tidligere oplyst af Ingeniøernes Beretning om Sagen, ikke er de tilstrækkelige Veie til Esbjerg, saa at man ikke engang kunde føre det ganste simple Materiale derhen, som kan erholdes i Nærheden. Man ser altsaa, at her slet ikke er Tale om at opstaae alle mulige Anlæg. Jeg har den Overbeviisning, at vi til næste Finanssaars Begyndelse maae kunne komme overeens om at begynde, selv naar Loven først kommer for i Efteraaret, og jeg vil forpligte mig til, dersom Stillingen til den Tid ikke skulde blive væsentligt uheldigere, end den nu er, da at tiltræde et Forslag i den Henseende